

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 3Obdo/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115216638
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pramuková
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6115216638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 - 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: LawService Recovery, k.s., so sídlom Stráž 223, Zvolen, IČO: 47 817 003, správca konkurznej podstaty úpadcu R. J., nar. XX. augusta XXXX, bytom I., O., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Psoťkom, so sídlom Stráž 223, Zvolen, o určenie popretej pohľadávky, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cbi/22/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2018, č. k. 41CoKR/37/2017-140, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie zamietajú.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 7. júla 2017, č. k. 60Cbi/22/2015-91 I. určil, že popretá pohľadávka žalobcu prihlásená súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 pod poradovým číslom 1/ v časti prihlásenej istiny vo výške 76,80 eur v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/23/2015 na majetok úpadcu R. J. sa považuje za oprávnenú, čo do vymáhateľnosti; II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný podľa § 32 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“, alebo „ZKR“) poprel pohľadávky žalobcu v celkovej výške 5 464,21 eur, čo do vymáhateľnosti.

1.2. K ustanoveniu § 32 ods. 19 ZKR - na ktoré odkazoval žalobca - dospel okresný súd k názoru, že zákonodarca mal na mysli rozhodnutie vydané v incidenčnom konaní, v ktorom o určení popretej pohľadávky rozhodujú výlučne súdy, a to aj v prípade, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, rozhodovanie o ktorej patrí do právomoci iného orgánu ako súdu. Názor žalobcu o nemožnosti poprieť ním prihlásené pohľadávky vyplývajúce z právoplatných rozhodnutí príslušného správneho orgánu preto vyhodnotil súd prvej inštancie ako neudržateľný a rozporný s právnou úpravou.

1.3. Ďalej okresný súd skonštatoval, že preskúmal aj dôvody obsiahnuté v popieracom prejave žalovaného a posúdil, či tieto dôvody zodpovedajú skutočnosti a či vylučujú pohľadávku žalobcu z jej uspokojenia v konkurze. Pohľadávku žalobcu prihlásenú pod poradovým číslom 1/ priznanú rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, z 1. augusta 2014, č. 700-2111778814-GCO4/14 právoplatným a vykonateľným dňa 3. septembra 2014 v celkovej výške 76,80 eur poprel žalovaný z dôvodu jej premĺčania, nakoľko podľa § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) bolo právo predpísať penále za obdobie 01/2004 - 07/2004 premĺčané. Súd prvej inštancie mal za to, že ak dlžník mienil uplatniť námietku premĺčania práva žalobcu predpísať mu penále za uvedené obdobie, mal tak urobiť najneskôr po oznámení rozhodnutia,

ktorým si žalobca uplatnil právo predpísať penále. Keďže dlžník (t. j. úpadca - pozn. dovolacieho súdu) ani v lehote na podanie odvolania proti rozhodnutiu z 1. augusta 2014, č. 700-2111778814-GCO4/14 premlčanie práva žalobcu predpísať penále neuplatnil, zaniklo právo dlžníka účinne uplatniť námietku premlčania proti právu predpísať penále. Preto v tejto časti nemohol žalovaný účinne poprieť uplatnenú pohľadávku žalobcu čo do jej vymáhateľnosti a v tejto časti okresný súd žalobe vyhovel.

1.4. Naopak, pokiaľ išlo o pohľadávky žalobcu prihlásené do konkurzu pod poradovými číslami

- 3/ v časti istiny 678,74 eur,
- 4/ v časti istiny 1 155,74 eur,
- 8/ v časti istiny 105,58 eur,
- 9/ v časti istiny 500,09 eur,
- 10/ v časti istiny 1 050,48 eur,
- 11/ v časti istiny 850,12 eur,
- 12/ v časti istiny 544,18 eur a
- 13/ v časti istiny 502,48 eur,

sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalovaného, ktorý v popieracom prejave považoval vymáhanie predmetných pohľadávok za premlčané v zmysle § 147 ods. 3 zákona o sociálnom poistení po uplynutí lehoty 6 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutí žalobcu, ktorými bola úpadcovi uložená povinnosť zaplatiť predmetné pohľadávky žalobcovi. Okresný súd z tohto dôvodu skonštatoval, že žalovaným uvedený dôvod popretia pohľadávok žalobcu vylučuje ich uspokojenie v konkurze, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 25. apríla 2018, č. k. 41CoKR/37/2017-140 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalobcu o nemožnosti poprieť jeho pohľadávky. Zo systematického zaradenia ustanovenia § 32 ods. 19 ZKR vyplýva, že zákonodarca mal na mysli rozhodnutie vydané v incidenčnom konaní, v ktorom o určení popretej pohľadávky s účinnosťou od 1. januára 2012 rozhodujú výlučne súdy.

2.2. Krajský súd skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že by ním prihlásené pohľadávky bolo možné považovať za oprávnené čo do ich vymáhateľnosti. Podľa odvolacieho súdu žalovaný postupoval správne. Žalovaným popreté pohľadávky žalobcu prihlásené pod poradovými číslami 3/, 4/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/ a 13/ síce nezanikli, existujú vo forme naturálnej obligácie, avšak došlo k strate ich vymáhateľnosti v dôsledku premlčania a v rámci konečného rozvrhu nemôžu byť uspokojené.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dňa 6. júla 2018 žalobca dovolanie. Prípustnosť dovolania videl žalobca v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Z obsahu dovolania vyplýva, že právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, je otázka, „či správca môže poprieť pohľadávku orgánu verejnej moci, ktorá bola určená právoplatným rozhodnutím“. Podľa dovolateľa z ustanovenia § 32 ods. 18 ZKR (ustanovenie § 32 ods. 19 ZKR v znení účinnom do 30. júna 2016 - pozn. dovolacieho súdu) jasne vyplýva, že v prípade, ak si orgán verejnej moci prihlási do konkurzu pohľadávku, ktorá bola určená právoplatným rozhodnutím, táto pohľadávka sa považuje za zistenú.

3.2. Správca podľa žalobcu nemohol uplatnené pohľadávky poprieť. Tento záver vyvodzoval dovolateľ zo skutočnosti, že ako orgán verejnej moci v priamej pôsobnosti Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky je podľa § 144 ods. 1 zákona o sociálnom poistení povinný predpísať poistné fyzickej alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec, alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume.

3.3. Podľa dovolateľa ustanovenie § 32 ods. 18 ZKR vôbec nesúvisí s § 32 ods. 13 ZKR a s právomocou iných orgánov rozhodovať v incidenčných veciach. Rovnako nemôže súd spochybňovať správne akty orgánov verejnej moci, o ktorých zákon výslovne ustanovuje, že sa priamo zo zákona považujú za zistenú pohľadávku.

3.4. K premlčaniu žalobcu uviedol, že má zákonnú povinnosť vždy predpísať poistné. Aj premlčané pohľadávky sú pohľadávkami, sú vymáhateľné. Platná legislatíva dokonca predpokladá ich dobrovoľné uhradenie z dôvodu budúcich nárokov žiadateľov o dávky vyplácané žalobcom. Neuhradenie týchto

pohľadávok môže mať vplyv na budúce nároky úpadcu vyplácané žalobcom, ktoré budú musieť byť krátené, prípadne nebudú vyplatené vôbec.

4. Žalovaný vo vyjadrení z 8. augusta 2018 navrhol dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť, resp. ako nedôvodné zamietnuť.

4.1. Vo svojom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 32 ods. 18 ZKR nevyjadruje úmysel zákonodarcu považovať pohľadávky, ktoré boli judikované v čase pred vyhlásením konkurzu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu, za zistené. Zmyslom uvedeného zákonného ustanovenia je, aby sa za zistenú pohľadávku v určenom rozsahu považovala taká pohľadávka, o ktorej určení bolo právoplatne rozhodnuté v incidenčnom konaní na základe žaloby konkurzného veriteľa.

4.2. Žalovaný poukázal na to, že pohľadávky žalobcu boli v čase ich prihlásenia do konkurzu premlčané, nakoľko uplynula 6-ročná premlčacia lehota podľa § 147 ods. 3 zákona o sociálnom poistení a vzhľadom na uplatnenie námietky premlčania stratili vymáhateľnosť.

4.3. Záverom žalovaný uviedol, že žalobcom nastolená právna otázka bola už v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyriešená v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 3Obo/71/2007. Preto podľa jeho názoru nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania vyplývajúca z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

5. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), konajúca prostredníctvom zamestnanca s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), a že ide o rozsudok, proti ktorému je dovolanie procesne prípustné, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

6.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p..). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

6.2. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

7. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7.1. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je potrebné, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí).

7.2. Pokiaľ žalovaný namietal, že dovolanie v predmetnom spore nie je prípustné, nakoľko právna otázka vymedzená dovolateľom bola vyriešená v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 3Obo/71/2007, dovolací súd uvádza, že v uvedenom rozhodnutí najvyšší súd rozhodoval ako odvolací súd a nie ako súd dovolací, pričom zákon v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. viaže prípustnosť dovolania na rozhodovaciu prax dovolacieho (a nie odvolacieho) súdu.

7.3. Právna otázka nastolená dovolateľom v rozhodovanej veci doposiaľ nebola predmetom dovolacieho prieskumu, čím je splnená zákonná podmienka prípustnosti podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

8. Pokiaľ ide o právnu otázku nastolenú dovolateľom, dovolací súd úvodom poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 30. januára 2017, sp. zn. 3Obdo/70/2016, ktoré bolo publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2017 pod R 63/2017, a podľa ktorého:

I. Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov ako tých, ktoré správca uviedol v incidenčnom konaní v popieracom prejave obsiahnutom v zozname pohľadávok.

II. Účelom incidenčného konania je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená.

8.1. Žalovaný poprel prihlásené pohľadávky žalobcu priznané vykonateľným rozhodnutím čo do ich vykonateľnosti, nakoľko uplynula 6-ročná premlčacia lehota podľa § 147 ods. 3 zákona o sociálnom poistení.

9. Žalobca ako konkurzný veriteľ v dovolaní (ako aj v celom predchádzajúcom priebehu incidenčného sporu) sponchyboval oprávnenie žalovaného správcu poprieť prihlásené pohľadávky, ktoré boli priznané právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci, nakoľko takéto pohľadávky sa podľa žalobcu považujú ex lege za zistené.

10. Podľa § 32 ods. 1 ZKR, každú prihlásenú pohľadávku správcu s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

10.1. Podľa § 32 ods. 2 ZKR, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

10.2. Podľa § 32 ods. 5 ZKR, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

10.3. Podľa § 32 ods. 9 ZKR, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí poprel pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

10.4. Podľa § 32 ods. 13 ZKR, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu je súd, príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd také rozhodnutie nevydal.

10.5. Podľa § 32 ods. 14 ZKR, v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

10.6. Podľa § 32 ods. 18 ZKR (v znení účinnom do 30. júna 2016 ustanovenie § 32 ods. 19 - pozn. dovolacieho súdu), pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

11. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že správca je povinný preskúmať každú prihlásenú pohľadávku (t. j. aj judikovanú pohľadávku) a ak zistí jej spornosť, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť. Pri každej

pohľadávke správca musí preskúmať jej právny dôvod, vymáhateľnosť, poradie, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom a poradie zabezpečovacieho práva.

11.1. Aj pri judikovanej pohľadávke (pohľadávke priznanej vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu) môžu nastať okolnosti majúce za následok jej spornosť, čím je daný zákonný dôvod popretia podľa § 32 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zákon ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia odôvodniť, zapísať ho do zoznamu pohľadávok a oznámiť ho konkurznému veriteľovi, o ktorého pohľadávku ide.

11.2. V rozsahu, v akom nebola prihlásená pohľadávka v zákonnej lehote oprávnenou osobou popretá, sa zo zákona považuje za zistenú (k tomu viď ustanovenie § 32 ods. 16 ZKR) a jej veriteľ má právo na to, aby bola v konkurze uspokojená.

11.3. Popretý veriteľ je oprávnený domáhať sa žalobou v incidenčnom spore určenia jeho popretej pohľadávky, a to aj vtedy, ak ide o pohľadávku, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu. V rozsahu, v akom bol veriteľ pôvodne popretej pohľadávky v incidenčnom spore úspešný (t. j. v akom bola rozhodnutím súdu správcom popretá pohľadávka určená), sa považuje jeho prihlásená pohľadávka za zistenú v súlade s ustanovením § 32 ods. 18 ZKR. Tento záver vyplýva aj zo znenia predmetného zákonného ustanovenia, pričom z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ si zamieňa výraz „určená pohľadávka“ (t. j. pohľadávka konkurzného veriteľa, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté vyhovujúcim výrokom v incidenčnom spore) s výrazom „priznaná pohľadávka“ (t. j. pohľadávka priznaná právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci). Výklad prezentovaný žalobcom pritom nemá oporu ani v ustanovení § 32 ods. 1 ZKR (k tomu viď bližšie body 11 a 11.1. vyššie).

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a so zreteľom na dovolateľom vymedzenú právnu otázku dovolací súd konštatuje, že:

I. Z ustanovenia § 32 ods. 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nevyplýva záver, že by pohľadávky priznané rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci nemali podliehať preskúmvaniu zo strany správca. Správca je v prípade zistenia spornosti povinný poprieť aj pohľadávku priznanú rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci.

II. Dôvodom pre účinné popretie pohľadávky priznanej rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci môžu byť len skutočnosti, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia. Skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním rozhodnutia, nemôžu byť dôvodom pre popretie judikovanej pohľadávky, nakoľko ich posúdenie patrilo do právomoci orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

13. Vzhľadom na vyslovené právne závery (viď bod 12 vyššie) dovolací súd uzatvára, že sudy nižšej inštancie dospeli k správne právne záveru o možnosti popretia pohľadávok, ktoré boli priznané právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne. Pohľadávky priznané právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov alebo iných správnych orgánov sa nepovažujú ex lege za zistené a podliehajú preskúmvaniu (a v prípade ich spornosti aj popretiu) zo strany správca.

13.1. Zároveň konajúce sudy správne skúmali, či popierací prejav správca, ktorým poprel pohľadávky žalobcu čo do ich vymáhateľnosti (z dôvodu premlčania práva priznaného rozhodnutiami žalobcu s odkazom na ustanovenie § 147 ods. 3 zákona o sociálnom poistení), vylučujú ich uspokojenie v konkurze. V časti, v ktorej bola žaloba o určenie popretej pohľadávky zamietnutá, okresný a aj krajský súd správne posudzovali, či po vydaní rozhodnutí žalobcu nastala skutočnosť, ktorá vylučuje uspokojenie prihlásených pohľadávok v konkurze vedenom na majetok úpadcu, pričom dospeli k zhodnému záveru, že podľa § 147 ods. 3 zákona o sociálnom poistení došlo k ich premlčaniu, nakoľko uplynulo viac ako 6 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutí, ktorými sa poistné úpadcovi predpísalo. Súd prvej inštancie a aj odvolací súd preto správne dospeli k záveru, že dôvody popretia prihlásených pohľadávok žalobcu obsiahnuté v popieranom prejave správca zodpovedajú skutočnosti a vylučujú tieto pohľadávky z uspokojenia v konkurze tak, ako boli prihlásené.

14. Preto dovolací súd dospel k záveru, že žalobca nedôvodne odvolaciemu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu.

15. Vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci odvolací súd správne posúdil právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci, najvyšší súd podľa ustanovenia § 448 C. s. p. dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho

konania. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.